

Denne Forfatterinde hører sikkert til de bedste Forfatterinder i hvert Fald, vi i Øjeblikket har. Hun har skrevet en Bog, „En Dødsnat“, som den Gang, den udkom, af alle Anmeldere blev anbefalet som den bedste Bog i det Aar. Hun har skrevet en Bog i Sommer, som hedder „De lyse Nætter“, som har faaet en overordentlig smuk Modtagelse, og som er noget af det fineste skønlitterære, der er udkommet i den senere Tid. Det er meningsløst, at en saadan Dame ikke skal kunne hengive sig til denne Virksomhed uden at skulle søge sit Udkomme ved andet Arbejde.

Jeg vil, som sagt, ogsaa gerne nævne Anders Thuborg, som har skrevet et Par Bøger, der er ganske udmærkede i deres Art. De skildrer aandelige Proletarer og de allerfattigste almindelige Proletarer paa en saadan Maade, at alle Anmeldere, Folk af alle litterære Afskygninger, har rost Forfatteren og fremhævet hans udmærkede Evner. Saadanne unge Mænd og Kvinder, der virkelig duer til noget, burde tages under Armene af den højtærede Minister og af Finansudvalget, saaledes at de kunde udføre deres Virksomhed uden Nærings-sorger.

I Trontalen staar der et bevinget Ord om, at vort Forhold til Udlandet er godt. Jeg synes, jeg har hørt det før; det er ikke nogen ny Opfindelse af den højtærede Statsminister, men forhaabentlig er det en Sandhed. Forsaavidt som den højtærede Minister har tænkt paa, at der ikke i den nærmeste Tid skulde blive Krig mellem Danmark og andre Stater, er det sikkert aldeles uomtvisteligt, hvad den højtærede Minister her har sagt. Det vil der ikke blive af den gode Grund, at hverken Danmark eller dets Naboer egner sig til at føre Krig for Øjeblikket. Men jeg kunde have ønsket en udførligere Meddelelse om vort Forhold til Udlandet, navnlig om vore Handelsforhold, for det er dog sikkert i Øjeblikket det vigtigste vedrørende vort Forhold til Udlandet. Naar de økonomiske Forhold er saa daarligere, som de er, turde det for en væsentlig Del komme af, at vor Handelsforbindelse med Rusland fuldstændig er brudt, ikke eksisterer mere, og at vor Handel med Tyskland er uden væsentlig Betydning. Medens Tyskland tidligere har været det Land, med hvilket vi havde vor næststørste Handel, er det nu et af de Lande, vi har den allerringeste Handel med. Saa længe der ikke bliver Konkurrence i Syd og Øst, vil det sikkert blive vanskeligt at faa Orden i de økonomiske Forhold her i

Landet. Det vil derfor interessere mig at høre noget om, hvad der fra Ministeriets Side er gjort for at ordne vore Handelsforhold.

Jeg mindes, at under Verdenskrigen hørte vi stadig noget om, at naar Krigen en Gang sluttede, var der ingen hemmelig Udenrigspolitik mere, saa skulde alt foregaa for aabne Døre; Rigsdagen skulde vide og kontrolere det hele. Og vi fik vedtaget, at Rigsdagen skulde beslutte, naar der skulde føres Krig og sluttes Fred. Men jeg har ikke hørt noget til nogen Udenrigspolitik under det nuværende Ministerium. Jeg vilde sætte Pris paa, om der gennem Trontalen eller — hvor der ikke kan gives offentlig Oplysning — i lukkede Møder maatte blive givet Rigsdagen Meddelelse, saaledes at vi vidste, hvorledes Handelsforholdene var i Forhold til de forskellige Lande. Hvis man læser den konservative Presse, faar man ikke Indtryk af, at vi staar i et godt Forhold til Udlandet. Den konservative Presse ligger stadig og fører Krig. Den ikke blot slaar Lenin ihjelovre i Rusland — det er en temmelig uskyldig Fornøjelse —, men den fører ogsaa stadigvæk Krig mod Tyskland. Der gaar næsten ikke en Dag, uden at der er aggressive Artikler mod det tyske Folk i den konservative Presse. Men det kan ikke være ad den Vej, man opbygger det bedste Forhold til vor sydlige Nabo. Det forekommer mig, at den konservative Presse nødvendigvis maa foretage en Nyorientering, der maa bringes Ro i Forholdet til vor sydlige Nabo. Jeg mindes nok, at det ærede Medlem Hr. Harboe ved Behandlingen af Genforeningsloven som Ordfører for det konservative Folkeparti sagde noget om, at hvis man kunde enes med vor tusindaarige Fjende om en Flytning af Grænsen mod Syd, saa var det godt, men kunde man ikke det, saa maatte man bringe de fornødne Ofre og løbe den fornødne Risiko.

For ganske nylig har „Nationaltidende“ som omtalt af mit Partis Ordfører (L. Rasmussen) og af det ærede Medlem Hr. Rode skrevet, at Grænsen skulde altid være flydende, man skulde stadig kunne operere paa den anden Side af Grænsen for at faa Grænsen flyttet længere mod Syd. Jeg tror, som mit Partis Ordfører og det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at det er en meget upraktisk og en meget daarlig Nationalpolitik at føre. Men den konservative Presse er gaaet videre. Et Blad som „København“ skrev omtrent samtidig med den citerede Udtalelse i „Nationaltidende“, at vi ikke bare skulde have en flydende